

РЕШЕНИЕ

№ 3615

гр. Пловдив, 03.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павел Т. Павлов

при участието на секретаря Невена Мл. Назарева
като разгледа докладваното от Павел Т. Павлов Гражданско дело № 20215330101631 по описа за 2021 година

Обективно съединени искове с правно основание чл.128, т.2 във връзка с чл.245 от КТ, чл.224, ал.1 от КТ и чл.86 от ЗЗД.

Ищецът Д. А. Д. от гр. *****, моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата 8 390, 65 лева, представляваща неизплатено брутно трудово възнаграждение на ищеца за периода 26.08.2019 г. – 19.11.2020 г., заедно с мораторна лихва върху тази сума за периода от датата на падежа на всяко едно вземане – 26-то число на текущия месец до датата на подаване на исковата молба в размер общо на 390, 92 лева, и сумата 613, 66 лева, представляваща обезщетение за неползван платен годишен отпуск за 2019 и 2020 г. – общо 22 работни дни, заедно със законната лихва върху двете главници, по изложените в исковата молба и в писмени бележки съображения. Претендира разноски. Ответникът “ТЕА Сити Груп” ЕООД – гр. Пловдив, оспорва обективно съединените искове по основание и по размер и моли съдът да ги отхвърли като неоснователни и недоказани, по изложените в отговора на исковата молба и в писмена защита съображения. Претендира разноски. Прави възражение за погасяване по давност на претенциите на ищеца, както и възражение за прекомерност на заплатеното от ищеца на пълномощника му адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства заедно и поотделно, и с оглед на наведените от страните доводи, намира за установено следното:

Не се спори между страните, а и от представените в тази насока писмени доказателства се установява, че действително ищецът е работил по трудово правоотношение при ответника като „***** от 26.08.2019 г. до 20.11.2020 г., считано от която дата трудовото му

правоотношение е било прекратено с връчена на ищеца на 20.10.2020 г. Заповед № ***** г. на ***** на ответното дружество на основание чл.325, ал.1, т.1 от КТ – по взаимно съгласие.

Както се установява от заключенията от 28.10.2021 г. на вещото лице по СГЕ С. С., от 10.02.2022 г. на вещото лице по повторната СГЕ М. С., от 29.03.2022 г. на вещото лице по новата СГЕ И. Ч. (което именно заключение съдът кредитира като най-задълбочено и въз основа на най-пълна документация изготвено), в представените от ответника ведомости за заплати за месеците август, септември, октомври, ноември и декември 2019 г., и май, юли, август, септември, октомври и ноември 2020 г., подписите, посочени като положени от ищеца за получаване на трудовото му възнаграждение за тези месеци, не са изпълнени от Д. Д., а освен това ръкописният текст и подписите в посочените като изходящи от ищеца молби от 03.10.2019 г. и 19.10.2020 г. за ползване на общо 22 дни платен годишен отпуск, също не са изпълнение от Д. Д. – поради което съдът намира, че действително тези писмени доказателства, представени от ответника в заверен препис и в оригинал се явяват неистински документи и като такива следва да се изключат от доказателствата по делото, а след влизане на решението в сила – да се изпратят на Района прокуратура – гр. Пловдив, а по отношение на останалите оспорени от ищеца писмени доказателства, искането му за признаването им за неистински документи се явява неоснователно и следва да се остави без уважение.

Както се установява от събраните по делото и неизключени като такива писмени доказателства, и от заключенията от 10.01.2022 г. и допълнителното такова от 12.07.2022 г., и двете на вещото лице по ССЕ М. М., полагащото се за месеците август, септември, октомври, ноември и декември 2019 г., и май, юли, август, септември, октомври и ноември 2020 г. брутно трудово възнаграждение на ищеца е в размер общо на 5 833, 69 лева, а мораторната лихва върху тази сума е в размер общо на 390, 92 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че обективно съединените искове с правно основание чл.128, т.2 във връзка с чл.245 от КТ се явят доказани по основание - за месеците август, септември, октомври, ноември и декември 2019 г., и май, юли, август, септември, октомври и ноември 2020 г., и до посочения от ССЕ размер, до който размер следва да се уважат, като за разликата над него до пълния предявен размер и за месеците януари, февруари, март, април и юни 2020 г. тези искове се явяват неоснователни и недоказани и като такива следва да се отхвърлят, а обективно съединените искове с правно основание чл.86 от ЗЗД се явяват доказани по основание и по размер (доколкото претендираният им общ размер съвпада с установения от ССЕ действително дължим) и следва да се уважат изцяло.

Както се установява от събраните по делото и неизключени като такива писмени доказателства, и от посочените заключения на ССЕ, за 2019 и 2020 г. на ищеца са се полагали 22 работни дни платен годишен отпуск, които са останали неползвани от него, обезщетението по чл.224, ал.1 от КТ за неползването на които е в размер на 613, 66 лева. При така установената фактическа обстановка, доколкото претендираният от ищеца размер на обезщетението по чл.224, ал.1 от КТ съвпада с установения от ССЕ действително

дължим, съдът намира, че този иск се явява доказан по основание и по размер и следва да се уважи изцяло.

И двете главници следва да се присъдят заедно със законната лихва върху тях от 29.01.2021 г. – датата на подаване на исковата молба.

Към датата на подаване на исковата молба – 29.01.2021 г., не са изтекли приложимите в конкретния случай тригодишни давностни срокове по чл.358, ал.1, т.3 от КТ и чл.111, б.В от ЗЗД, поради което съдът намира за неоснователни направеното от ответника възражение за погасяване по давност на претенциите на ищеца.

С оглед на изхода от спора ответникът следва да заплати на ищеца направените разноски за производството по делото в размер, съобразно уважената част от исковите, на 1 250 лева – платено адв. възнаграждение, а в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на съда – 333, 35 лева ДТ и 530 лева – депозити за ССЕ и СГЕ, като с оглед фактическата и правна сложност на спора и уважените размери на исковите съдът намира, че направеното от ответника възражение за прекомерност на заплатеното от ищеца на пълномощника му адвокатско възнаграждение се явява неоснователно и като такова следва да се остави без уважение.

С оглед на изхода от спора и съобразно отхвърлената част от исковите, ищецът следва да заплати на ответника разноски по съразмерност в размер на 1 305 лева – платени адвокатско възнаграждение, депозити за СГЕ и ССЕ и ДТ за издаване на съдебно удостоверение.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА “ТЕА Сити Груп” ЕООД, ЕИК 203607881, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Доктор Владо“ № 1, представлявано от ***** Ц.М.Ц, със съдебен адрес: *****, адв. Т. И., ДА ЗАПЛАТИ НА Д. А. Д., ЕГН: *****, от гр. *****, *****, със съдебен адрес: *****, адв. С. П., СУМАТА 5 833, 69 лева, представляваща неизплатено брутно трудово възнаграждение на ищеца за месеците август, септември, октомври, ноември и декември 2019 г., и май, юли, август, септември, октомври и ноември 2020 г., ЗАЕДНО С МОРАТОРНА ЛИХВА върху тази сума ЗА ПЕРИОДА ОТ датата на падежа на всяко едно вземане – 26-то число на текущия месец ДО 29.01.2021 г. В РАЗМЕР ОБЩО НА 390, 92 лева; СУМАТА 613, 66 лева, представляваща обезщетение за неползван от ищеца платен годишен отпуск за 2019 и 2020 г. – общо 22 работни дни, ЗАЕДНО СЪС ЗАКОННАТА ЛИХВА върху двете главници, НАЧИНАЯ ОТ 29.01.2021 г., ДО окончателното ѝ изплащане, КАКТО И направените разноски за производството по делото В РАЗМЕР НА 1 250 лева, А в полза на бюджета на съдебната власт ПО СМЕТКА НА Районен съд – Пловдив – 333, 35 лева ДТ И 530 лева депозити за СГЕ и ССЕ, КАТО за разликата над уважения до пълния предявен размер от 8 390, 65 лева И за месеците януари, февруари, март, април и юни 2020 г. ОТХВЪРЛЯ

обективно съединените искове с правно основание чл.128, т.2 във връзка с чл.245 от КТ като НЕОСНОВАТЕЛНИ и НЕДОКАЗАНИ.

ОСЪЖДА Д. А. Д., с посочените ЕГН, адрес и съдебен адрес, ДА ЗАПЛАТИ НА “ТЕА Сити Груп” ЕООД, с посочените ЕИК, седалище и адрес на управление, Законен представител и съдебен адрес, разноски за производството по делото по съразмерност В РАЗМЕР НА 1 305 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направеното от ответника възражение за прекомерност на заплатеното от ищеца на пълномощника му адвокатско възнаграждение.

В ТАЗИ МУ ЧАСТ решението може да се обжалва с въззивна жалба пред ПОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРИЗНАВА ЗА НЕИСТИНСКИ ДОКУМЕНТИ представените от ответника в заверен препис и в оригинал ведомости за заплати за месеците август, септември, октомври, ноември и декември 2019 г., и май, юли, август, септември, октомври и ноември 2020 г. И молби, посочени като изходящи от ищеца, от 03.10.2019 г. и от 19.10.2020 г. за ползване на общо 22 дни платен годишен отпуск, И ИЗКЛЮЧВА СЪЩИТЕ ОТ ДОКАЗАТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО.

СЛЕД ВЛИЗАНЕ В СИЛА на настоящето решение заверен препис от него ЗАЕДНО С неистинските документи ДА СЕ ИЗПРАТЯТ НА Районна прокуратура – гр. Пловдив.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца Д. А. Д., с посочените ЕГН, адрес и съдебен адрес, ЗА ПРИЗНАВАНЕ за неистински документи на представените от ответника в заверен препис и в оригинал ведомости за заплати за месеците януари, февруари, март, април и юни 2020 г. И Заповед № ***** г. на ***** на ответното дружество.

В ТАЗИ МУ ЧАСТ решението има характер на определение и може да се обжалва с частна жалба пред ПОС в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____ п _____